

מדינת ישראל

הכנסת

א.ר.

פרוטוקול מס' 48/ג

מישיבה של ועדת החוקה, חוק ומשפט, שהתקיימה ביום ב', ד' בתמוז, תשי"ד - 5.7.54
בשעה 19.35

נכח:

- חברי הוועדה:
 - ס. אונא - היו"ר
 - ב. אזוליה
 - ע. איכילוב
 - ס. בגין
 - ד. בר-רב-האי
 - י. הרדי
 - ז. ורהפטיג
 - ת. טובי
 - ע. מימון
 - ר. שרי
 - ב. שרון
 - א. תבורי

מוזמנים:

- מר רוזן - שר המשפטים
- מר כהן - היועץ המשפטי של הממשלה
- מר ידן - המשנה ליועץ המשפטי של הממשלה
- מר אטלס - נציג משרד המשפטים
- מר גלאס - נציג משרד המשפטים
- מר ויינש - נציג משרד המשפטים
- מר רוזנטל - נציג משרד המשפטים

נעדרו:

- ע. אסף
- י. בדר
- י. בר-יהודה
- ש. הלל
- י. כסה
- ש. לודנץ
- ס. סנה
- י. קליבנוב
- ס. קסיס
- ח. דובין
- י. שפירא

סדר-היום:

- א. חוק ההסדרה, תשי"ד - 1954;
- ב. חוק לתיקון דיני עונשין (עבירות נגד המדינה), תשי"ד - 1954;
- ג. חוק השבות (תיקון), תשי"ד - 1954.

=====

הי"ד ס. אונא: אני פותח את הישיבה.

א. חוק ההסדרה, תשי"ד - 1954

חוספת ב' (סעיף 1)

עלינו לקבל החלטות לגבי אותם הסעיפים הכלולים
בתוספת ב' לחוק זה ואשר היו סבויים במחלוקת

הי"ד ס. אונא:

בוועדת המסנה.

סעיף 88 לפקודת החוק הפלילי

אני מציע להסמיט סעיף זה, מפני שלפיו אפשר
לתבוע הסגרת אדם ששבת על סיפון אניה ולא רצה
לעגנה ליד הרציף. סעיף זה גם יכול לחול על שביתת ימאים, כפי שהיתה
בארץ לפני זמן מה.

ת. טובי:

אם השביתה היא חוקית, ובהתאם לכללי האיגוד המקצועי
של השובתים, הרי היא בוודאי איננה עבירה. אולם
אם השובתים עברו עבירה תוך שביתתם אין כל סיבה שלא להסגירם.

ב. אזוביה:

יכול להיות מקרה שיהודי ניו-יורק ירצו למנוע
הפלגתה של אניה הסובילה נסק לעירק ואחר-כך
חלק מהם יימלט לישראל. אם סעיף 88 לא יימחק, הרי במקרה שממסלת ארצות-הברית
תדרוש הסגרתם של אנשים אלה נצטרך להסגירם. אמנם אפשר לומר שסר המספטים
יכול לא לדרוש את הכרזתו של המבוקש כבר-הסגרה, אבל אילו היינו סומכים
רק על שיקול-דעתו של סר המספטים לא היה כלל צורך לחוקק חוק. על-כן
אני מציע למחוק סעיף זה מן התוספת.

ס. בגין:

בסעיף 88 בזכרים 3 אלמנטים העושים את העבירה
לרצינית והם: התנהגות בצורה פרועה, בלתי-חוקית
ובכוח. אם נתמלאו תנאים אלה, הרי עבירה זו עולה בחומרתה על עבירות
אחרות שעליהן מסגירים. מר בגין בהביאו דוגמה מסויימת התעלם מכך שהחוק
סלנו אינו מתיר הסגרה על עבירה שיש לה אופי פוליטי והוא אף קובע שאין
להסגיר אדם אשר דורשים את הסגרתו על-ן סעיף פלילי תמים, אם ידוע שלמעשה
רוצים את הסגרתו בגלל טעמים סדיניים. לכן דוגמתו של מר בגין אינה יכולה
להיות כלולה במסגרת סעיף 88.

י. ויינס:

גיטתי הפוכה מגישתו של חה"כ בגין. יכול לקרות
מקרה שנתינים זרים העובדים באניה אשר סובילה
נסק לישראל רוצים למנוע את הפלגתה. אנשים כאלה בוודאי צריכים לבוא
על עונשם, אולם אם סעיף 88 יימחק זה יהיה בלתי-אפשרי.

ע. איכילוב:

אין לקחת כאן בחשבון רק עבירות בעלות אופי פוליטי.
עבירות לפי סעיף 88 יכולות להיות גם עקב סכסוך

ח. כהן:

עבודה או טווד.

הוחלט: לכלול את סעיף 88 לפק' החוק
הפלילי בתוספת (ב).

הסתייגות לחה"כ בגין וטובי המציעים למחוק את סעיף 88.

סעיף 120 לפקודת החוק הפלילי

לסעיף זה ישנה הסתייגות לחה"כ ורהפטיג הטוען,
שמכיוון וסעיף זה דן רק במתן טבועת סקר בפני
ועדות חקירה או בפני נוטריון ולא בפני בית-משפט אין העבירה חמורה כל-כך
ואין היא צריכה להיות בת-הסגרה.

י. ויינס:

או.

הוחלט: לכלול את סעיף 120 לפקודת החוק הפלילי בתוספת (ב).

הסתייגות לחה"כ ורהפטיג המציע למחוק את סעיף 120.

סעיף 124 לפקודת החוק הפלילי

י. ויינבט: חה"כ ורהפטיג מציע למחוק סעיף זה, כי לדעתו העבירה הנזכרת בו אינה חמורה עד כדי כך שהעובר עליה צריך להיות בר-הסגרה.

הוחלט: לכלול את סעיף 124 לפקודת החוק הפלילי בתוספת (ב).

הסתייגות לחה"כ ורהפטיג המציע למחוק את הסעיף 124.

סעיף 227 לפקודת החוק הפלילי

ח. כהן: הייתי מציע למחוק סעיף זה מן הדסימה אשר בתוספת (ב), מפני שבהעמדת אמהות אוטללות לדין על המתה ילדיהן יסנה אכזריות מיוחדת. מקרים כאלה קרו גם בארץ והצטערתי מאד כאשר היה עלי לתת הודאה שחוגס תביעה נגד אם אשר גרמה למות ילדה. על-אחת כמה וכמה אין, לדעתי להסגיר על עבירה זו.

הוחלט: למחוק את הסעיף 227 לפקודת החוק הפלילי מתוספת (ב).

סעיף 270 לפקודת החוק הפלילי

ז. ורהפטיג: סעיף 270 דן בגניבות קטנות ולא ברצידיבות ואם/העונש המכסימלי הנקבע בסעיף זה הוא שנה מאסר, הרי לעתים לא מענישים על עבירה סוג זה אלא בטבוע מאסר בלבד. אולם, כפי שנאמר לי, סעיף 270 נכלל בתוספת ב' מפני שזהו סעיף כולל על עבירת גניבה ומקביל לסעיפים הדנים באותה העבירה בחוקי ארצות אחרות. אך בעוד סעיף 270 דן בעבירות גניבה פעוטות דנים הסעיפים המקבילים במקרי גניבה חמורים ואף העונש על עבירות אלו הוא הרבה יותר חמור. על-כן, אם יש הבדל גדול בין העונש הניתן על-סמך סעיף 270 לבין העונש הניתן על-יסוד סעיפים מקבילים בחוקי ארצות אחרות בוודאי אין מקום להסגרה. הסגרה צריכה להיות רק לגבי פושעים ולא לגבי גנבים קטנים. אני מציע למחוק סעיף זה מהתוספת, ולכלול במקומו את הסעיפים 272, 273 ו-278.

הוחלט: לכלול את הסעיף 270 לפקודת החוק הפלילי בתוספת (ב).

הסתייגות לחה"כ ורהפטיג המציע למחוק את הסעיף 270, ולכלול במקומו את הסעיפים 272, 273 ו-278.

סעיף 19
= = = =

היו"ר ד. אונא: בהצבעה על מחיקת הסיפא לסעיף זה היו ביסיבה הקודמת קולות שקולים ועל-כן הוחלט, כי בחזור ונצביע

בענין זה.

ד. בנין: אני חולק על-כך. אם בהצבעה סוויימת נתקבלו קולות

שקולים יש לערוך הצבעה שניה באותה היסיבה עצמה, אך אין לחזור ולהצביע באותו הענין ביסיבה אחרת, כאשר הרכב החברים הוא שונה.

אז

י. ויינס: כסיפא לסעיף 19 יש לטחוק את הטלה "בקשות", מפני שהוועדה החליטה שהבקשה לביטול הכרזה על הסגרה תוגש לבית המשפט העליון בצורת ערעור ולא בצורת פניה לבג"צ.

הוחלט: להשאיר את הסיפא של סעיף 19, בהשטת הטלה "ובקשות".

הסתייגות לחה"כ בגין, ורהפטיג, טובי ושון המציעים לטחוק את הסיפא.

הסתייגות אלטרנטיבית לחה"כ ורהפטיג המציע, כי התקנת תקנות בדבר סדרי הדין וכללי הראיות בעתירות תהיה בהסכמת נשיא בית המשפט העליון.

הסתייגות אלטרנטיבית לחה"כ בגין המציע לכתוב, כי סדרי הדין וכללי הראיות ייקבעו בחוק.

תוספת א'
= = =

ת. טובי: באשר לתוספת א' סוכם שאלה אשר מציעים למעט מתוספת זו סעיפים מסויימים יביאו את הצעתם בפני עליאת הוועדה והיא תכריע.

ז. ורהפטיג: אני מציע למעט מתוספת א' את הסעיפים 84, 85, 86, 87, 132, 133 ו-134 לפקודת החוק הפלילי, את תקנות הגנה (מניעת דווחים מופקעים), את החוק למניעת הפקעת שערים וספסרות ואת החוק לתיקון דיני עונשין (תקיפת שוטרים).

י. ויינס: החוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים) הוסט כבר מתוספת א'.

ד. בגין: אני מצטרף להצעותיו של חה"כ ורהפטיג. אני מציע לדון בסעיפים 87 - 84 לפקודת החוק הפלילי ביחד, מפני שכולם דנים בענין אחד - השתתפות בהתקלות. אני מתנגד להכללת סעיפים אלה בתוספת א', מפני שההתקלות האלה קורות על רקע סדיני, והרי באשר בחוק זה שאין מסגירים על עבירות בעלות אופי סדיני. על-כן, כדי לסנוע כל ספק, אני מציע למעט סעיפים אלה מהתוספת.

הוחלט: א) למעט מתוספת א' את הסעיף 85 לפקודת החוק הפלילי.

ב) להשאיר בתחולת תוספת א' את הסעיפים 84, 86, 87, 132, 133 ו-134 לפקודת החוק הפלילי.

הסתייגות לחה"כ בגין, ורהפטיג טובי ושון המציעים למעט את הסעיפים הנ"ל.

ה. כהן: אני חושב שאפשר למעט מהתוספת גם את תקנות הגנה (מניעת דווחים מופקעים) ואת החוק למניעת הפקעת שערים וספסרות, כי עבירות על חוקים אלה אינן בנות-הסגרה.

הוחלט: למעט מתוספת א' את סני החוקים הנ"ל.

ע. סימון: ברשימת עבירות פליליות לצורך תוספת (א) באשר בין היתר: "התרת קטר נשואין על כרחה של האשה". סדוע לא באשר: "על כרחם של אחד הצדדים" ? הנוסח הנוכחי פוגע בחוק שירות זכריות האשה.

או.

ח. כהן: זוהי שאלת ניסוח. אני מסכים שיהיה כתוב: עבירה על חוק שיווי זכויות האטה.

ט. בגין: אני מבקש את חברי הוועדה לסקול בדבר אם אין למעט מתחולת תוספת (א) את הסעיף 225(ב) לפקודת החוק הפלילי. סעיף זה מדבר על העבירה של סיוע לאיבוד-לדעת, ובדרך כלל זוהי עבירה הסנוצעת מתוך רחטנות, כאשר מטייעים בידי אנשים חשובי-טרפא לאבד עצמם לדעת. אמנם גם זו עבירה, אבל הטניע לביצועה הוא הוטאני, ועל-כן אין, לדעתי, לכלול אותה בין עבירות שסגירים עליהן.

ח. כהן: אני שותף לפקפוקיו של חה"כ בגין בענין זה, אבל בכל זאת ישנם מקרים בהם הסיוע לאיבוד לדעת ניתן מתוך נימוקים רצחניים ועבירה מסוג זה בוודאי שאין להוציא מסוג העבירות שעליהן מסגירים, לכן אינני בדעה שיט למעט את הסעיף 225(ב) מתוספת (א).

לעומת זאת הייתי מבקש שהוועדה תיתן את דעתה על סעיף 181 לפקודת החוק הפלילי - עבירת ביגמיה. הגענו כבר לידי הסכמי הסגרה עם כמה מדינות, אבל לגבי עבירת הביגמיה קבעו שני הצדדים שאין מסגירים על עבירה זו, מפני שהיא למעשה נוגעת יותר לסדר הטוב שבמדינה מאשר לענינים פליליים. באטנות.

ב. אזוביה: האם סעיף 181 חל גם על מוסלמים ועל יהודים ספרדיים, שעליהם לא חל חרם דרבנו גרשום? כי אם לא - הרי הכללת סעיף 181 בתוספת (א) תגרום לסיבוכים מפני שהסכמי הסגרה הם הדדיים.

ח. כהן: לפני שבועיים ניתן על-ידי בית המשפט העליון פסק-דין אשר התיר כל ספקות וקבע שעבירות ביגמיה היא בגדר פשע. ואין נפקא מינה אם בני-הזוג הם יהודים, מוסלמים או נוצרים, או אם לפי החוק הדתי שלהם הנשואין כשלעצמם הם כשרים. בנשואי ביגמיה בני-הזוג וכל אלה שערכו את הנשואין הם בדי-עונסין.

הוחלט: למעט מתוספת (א) את הסעיף 181 לפקודת החוק הפלילי.

ח. טובי: בסיפא של תוספת (א) אני מבקש להוסיף: פרט לעבירה בעלת אופי פוליטי או הנובעת מסכסוך-עבודה. פסקה זו אני מבקש להוסיף גם בתוספת (ב).

הוחלט: לא לקבל את הצעתו של חה"כ טובי.

הסתייגות לחה"כ טובי כנ"ל.

ט. בגין: אחרי סעיף ראשון של החוק האומר שאין מסגירים אדם אלא לפי חוק זה, אני מציע סעיף 2 האומר: "אין מסגירים מזרחים".

הוחלט: לא לקבל את הצעתו של חה"כ בגין.

הסתייגות לחה"כ בגין כנ"ל.

ח. טובי: חה"כ סנה ביקש לשמור לו זכות הסתייגות באותם הסעיפים בהם ישנן הסתייגויות שלי.

היו"ר ס. אונא: בזה סיימנו את הדיון בחוק ההסגרה. חה"כ בר-רב-האי ביקש את רשות-הדיבור להודעה.

ג. חוק לתיקון דיני עונשין (עבירות
נגד הסדינה), תשי"ד - 1954.

ד. בר-רב-האי:
לפני שתי ישיבות בחרה הוועדה בוועדת מסנה לחוק עבירות נגד הסדינה, והטל עלי לרכז ועדת מסנה זו. הנני מודיע שאני מטמק מדאשת בוועדת המסנה ואני מבקש לקבוע בטקסטי את חה"כ אונא.

ה. טובי:
לא נכחתי באותה הישיבה בה נבחרה ועדת המסנה, אבל עד כסה שזכור לי, בהזמנה לאותה הישיבה לא נאמר כי בסדר-יוטה של הישיבה סופיע גם חוק עבירות נגד הסדינה. אין אני חושב שהוועדה יכולה לבחור בוועדת מסנה לדיון בחוק מסויים, אם אין דבר זה עומד על סדר-יוטה.

ו. בגין:
גם אני כנראה לא השתתפתי באותה הישיבה בה נבחרה ועדת המסנה, אבל בדיעבד ברצוני לערער על החלטת הוועדה ולבקש רביזיה. טעמי הוא בהגיון ובנסיון בלבד. חוק עבירות נגד הסדינה הוא חוק פוליטי טובהק ואילו על-פי ההגיון יש אפשרות להעביר לדיון בוועדת מסנה רק חוקים שהם תחיקתיים בטהותם. חוקים שטהותם פוליטיים אין טעם להעביר לוועדת מסנה, מפני שהיא בוודאי תחזיר את החוק ללא שינוי לסליאת הוועדה. אפשר ללמוד זאת מתוך נסיוננו בחוק ההסגרה, אף כי חוק זה איננו בעל אופי פוליטי טובהק כל-כך כמו חוק עבירות נגד הסדינה. לכן סובר אני שבחוק עבירות נגד הסדינה יש לדון בטליאת הוועדה, אם כי בתור אחד המתנגדים לחוק זה הייתי צריך להיות בעד העברתו לוועדת מסנה, כדי להאיט את הדיון בו.

היו"ר ס. אונא:
אינני יכול לומר שטענתו של חה"כ טובי היא טענת-שוא. אמנם קרו כר מקרים שחוקים אשר טליאת הכנסת העבירה אותם לוועדה זו לא הועמדו על-סדר-יוטה של הוועדה ובכל זאת בחרה הוועדה, בישיבתה הקרובה שלאחר העברת החוק אליה, בוועדת מסנה שעליה הוטל לדון באותו החוק. אולם, מכיוון שחה"כ בגין מבקש לעשות רביזיה בהחלטת הוועדה בקשר לחוק עבירות נגד הסדינה, אני טוכן לקבל את הצעתו ואעמיד את ענין חוק עבירות נגד הסדינה על סדר-יוטה של הוועדה ביום ד' הקרוב.

ד. בר-רב-האי:
אינני מתנגד לרביזיה של ההחלטה על בחירת ועדת מסנה, אבל אינני טסכים כי זה ייעשה בגלל הנימוק שהובא על-ידי חה"כ טובי. חובתם של חברי-כנסת להופיע בכל ישיבת ועדה אליה הוזמנו. אני מבקש להשאיר את הטאלה הפרוצדורלית שנתעוררה כאן תלויה ועומדת, ולא לקבל את הסכטתו של יושב-ראש הוועדה לדון מחדש באופן הדיון בחוק עבירות נגד הסדינה כתקדים.

הוחלט: לא להכריע בטאלה הפרוצדורה.

היו"ר ס. אונא:
בעת הסקירה על בתי-המשפט הציע השופט אייזנברג כי חברי הוועדה יבקרו בבתי משפט לנוער. השופט אייזנברג מציע עתה לערוך ביקור בבית-משפט בתל-אביב ביום א' הקרוב, בשעה 08.30. מטפר המבקרים אינו יכול להעלות על 5 איש. אני מבקש טאלה מחברי הוועדה המעונינים להשתתף בביקור יפנו למר צידון ויודיעו לו על-כך.

ג. חוק הטבות (תיקון), תשי"ד - 1954

ע. איכילוב:
כאשר השתתפתי בוויכוח על תיקון הטובע לחוק הטבות אטרתי שאילו היה התיקון בא למנוע כניסתם של אחד או שני פושעים טסוכנים לחברה ולא יותר טפה, גם אז הייתי מצביע בעדו. אולם מתוך הדין-וחשבון שנטסר לנו על-ידי נציג טשרד הפנים נתברר שלא דובר על מקרה של פושע אחד, אלא על מקרים רבים יותר, ביניהם מקרים טכווערים מבחינת הפשע הטסכן את שלום החברה. על כן יש לקבל את התיקון.

ברצוני להזכיר לחברים שבמקום המלה "ועלול"
בסעיף 1 (א) לתיקון הוחלט לכתוב: "העלול".

היו"ר ט. אונג:

ס. בגין:
ברצוני להעמיד את חברי הוועדה על-כך שהסקירה של נציג משרד הפנים הוכיחה למעשה את ההיפך ממה שנתן הסקירה רצה להוכיח. הוא אמר שעד עכשיו היו בערך 10 - 5 מקרים של יהודים אשר עברו עבירות פליליות סובות וישבו בבית-הסוהר או טרק בידון ואשר ביקשו זכות כניסה לארץ. טוסדות משרד הפנים או טוסדות הסדינה האחרים - במידה שהמדינה בנצימותינו בחוץ-לארץ - סרבו להעניק לאנשים אלה אשרות כניסה, אך הטבקטים עירערו על ההחלטה השלילית ובכל המקרים הותר להם להכנס לארץ. שאלתי על-סמך מה סרבו טוסדות הסדינה להעניק לאנשים אלה אשרות-כניסה ובאמר לי, כי הסירוב ניתן על-יסוד פירוש החוק. כאן אפשר לטעון שהפירוש לא היה נכון או שהוא היה טרחני יתר על המידה, אבל עובדה היא שטוסדות הסדינה נהגו לפרש את החוק הקיים פירוש אשר איפשר להם לא להעניק אשרות כניסה לאנשים מסויימים. אם כך הדבר, הרי לדידם לא דרוש כל תיקון. לדעתי, השאלה הסכרעת היא בשלב השני של הפרשה - למה בכל זאת התירו לאנשים האלה להכנס לארץ. הרי טוסדות הסדינה לא הודו בכך שפירוש החוק על-ידם, בשלב הראשון, לא היה נכון ואף לא הודו שזה היה פירוש בלתי-חוקי. טוסדות הסדינה אמרו שהם שקלו מחדש לבפני של הענין והביעו למסקנה שאין לסרב לאנשים אלה טתן אשרות-כניסה. אני מניח שההנחה כאן הייתה ש'ישראל אף-על-פי שחטא ישראל הוא, אם טוסדות הסדינה נהגו כך לגבי כל המקרים שהיו, אין אנו צריכים לחוקק חוק שיפטור בניגוד לפרקטיקה שלהם.

הניסוק האחרון שאביא הוא פטיכולוגי-סדיני. חוק השבות הוא מן החוקים הישראלים המפורסמים ביותר בעולם, ועובדה היא שהוא סובח על שולחן הדיונים הבינלאומיים. ועתה אנו רוצים לוטר בפומבי, בפני העולם כולו: לעולם חוק השבות יהיה קיים, אבל את הפוטעים היהודיים נסאיר בחוץ-לארץ.

אני סבור שהתיקון המוצע, אם יתקבל, יביא נזק פטיכולוגי חסור סאד לסדינת ישראל ואף יזיק ליהודים בתפוצות הגולה. על-כן, אני מציע לדחות תיקון זה.

היו"ר ט. אונג:

אין כל יסוד לפתוח עתה בוויכוח עקרוני. אין גם כל אפשרות שלא להחזיר את התיקון המוצע לקריאה הסגיה במליאת הכנסת. אפשר רק ללכת בדרכו של חה"כ ורהפטיב ולהציע טחיקת סעיף (א) של התיקון.

י. הררי:
לדבריו של חה"כ בגין עלי לוטר שהתיקון המוצע אינו קטור במקרים שהיו או לא היו בעבר.

התברר מהסקירה שבטסך 6 צות קיומה של הסדינה היו לפחות 30 מקרים שפוטעים ביקשו אשרות כניסה לישראל, וכל אחד מהמקרים מדבר בעד עצמו. חה"כ ורהפטיב הזכיר בדבריו בכנסת את נאומי של ביידוד בדבר צטצום העליה לישראל. אילו אני הייתי מביא ניסוק זה היה חה"כ בגין שואל מאימתי נאומיו של עוזר סר החוץ האטריקני יכולים להספיע על חקיקת חוקים בישראל.

אילו חוק השבות היה בנוי על העקרון שכל יהודי באשר הוא יהודי יכול להכנס לארץ ואילו לא הייתה הגבלה לעקרון זה, הייתי מבין שההגבלה המוצעת עתה פוגעת בחוק השבות. אבל הרי בחוק השבות מופיעות טתחילה הגבלות מסויימות הקובעות שאדם הפועל נגד העם היהודי או העלול לסכן את בריאות הציבור או את בטחון הסדינה - אין להתיר את כניסתו לארץ. זאת אומרת, שאפשר לא להכניס לארץ יהודי אשר עקב היותו בטחנה ריכוז חלה במחלה המסכנת את בריאות הציבור, והגבלה זו אינה פוגעת כנראה בקדושת חוק השבות, מפני שהחוק נתקבל בכנסת פה-אחד. מדוע ההגבלה על אנשים המסכנים את בריאות הציבור אינה פוגעת בקדושת החוק ואילו ההגבלה על כניסת אנשים שעלולים לסכן את שלום הציבור כן פוגעת? והרי גם אחרי התקבל התיקון המוצע אפשר יהיה להכניס ארצה אנשים בעלי עבר פלילי, כי השרים שלנו הם רחמנים בני רחמנים. אולם אין להניא לסצב כזה שיהודים יפטעו בחוץ-לארץ ואחר-כך ייטלטו לישראל.

אני מציע לאשר את התיקון המוצע.

ז. ורהפטיג

אני מצטרף ספרוטוקול לא מופיע פירוט המקרים של מצבים בעלי עבר פלילי אשר ביקשו אשרות-כניסה לישראל, אבל זכור לי שבמקרה נמסר כי היו רק 11 מקרים נאלה במסך 6 שנות קיומה של המדינה. אם נמתח מקרים אלה נראה שלחלק מן האנשים היו צדיקים להתיר את הכניסה, וכך גם עשו. על-כן, אין לתיקון המוצע שום ערך והוא רק פוגע בעיקרון שכל יהודי העולה ארצה חוזר למולדתו, וקובע שיהודי הנא לארץ הוא מאגר ונכנס הנה רק בזכות זה שהוענקה לו אשרת-כניסה. אשר לדברי ח"כ הררי, עלי לומר שהתנגדותם לסטיגים הקודמים שנקבעו בחוק השבות, אף כי להם יש יותר הצדקה מאשר לתיקון המוצע.

אני רוצה לומר, שאילו התיקון הזה לא הוגש כבר לכנסת לקריאת ראשונה לא הייתה הממשלה מביאה אותו עכשיו, אבל עתה אין היא כבר יכולה לקחתו בחזרה. אבל אני מציע שאנחנו נאחו בנאוסו של בירוד ונזחה את התיקון הזה. הצעת היא למחוק את סעיף (א) לתיקון המוצע.

ג. ארזייה

אני מצטרף לדעתו של ח"כ הררי ואביא עוד ביטוי נוסף לכך. בקשר לתיקון המוצע מתעוררת שאלת כבוד של המדינה וכבודו של הדרכון הישראלי, ושנים אלה שקולים נצד דברים רבים. לא יתכן שכל פוסע יוכל לבוא ארצה, להטיף דרכון ישראלי ולנסוע. זה יביא ליחס שלילי ביותר כלפי הדרכון שלנו וכלפי המדינה בכלל. הייתי מבין אילו הסדור היה ביהודים אשר הסתכנו בטעשים פליליים בגלל בזירות שהוטלו עליהם, והייתי אומר שזהו אסון לאומי אשר עלינו לשאתו במדינת ישראל. אבל היהודים אשר פגעו בהיותם בחוץ-לארץ לא עשו זאת מסיבות אלו. אולם לשך הפנים ניתנת דיסקרציה, ואם הוא יראה שיהודי מסויים הסתבך בטעשים פליליים דווקא בגלל יהדותו, הרי היא בוודאי יתיר את כניסתו לארץ. לכן אינני רואה כל סיבה וכל הגיון לדחיית התיקון המוצע.

היו"ר ס. אונא

אני בדעה שלא היו צדיקים להביא היום תיקון לחוק השבות, אולם מאחר שהתיקון עבר כבר קריאה ראשונה, הרי נוצר כבר רושם מסויים ודחיית התיקון לא תשנה אותו. אני רק מציע במקום "בעל עבר פלילי" לכתוב: "פוסע טועו".

שר המשפטים פ. רוזן

"פוסע טועו" זהו מושג שאינו ברור מבחינה משפטית, והוא פחות חסור מהמושג "בעל עבר פלילי".

ד. בנין

לא, המושג "פוסע טועו" מתכוון לפושעים רצידיביסטים ועל-כן הוא הרבה יותר חסור.

ו. הסתייגות

אני מציע למחוק את הצעת התיקון של הממשלה.

היו"ר ס. אונא

ההלכה היא שאין למחוק חוק אשר הועבר לוועדה אחרי קריאה ראשונה.

ד. בנין

אם כך, אני מצטרף להצעת ח"כ ורהפטיג.

הוחלט: לא לקבל את הצעתם של ח"כ בנין ורהפטיג.

הסתייגות לח"כ בנין ורהפטיג כנ"ל.

הוחלט: לכתוב בסעיף (א)(3): "העלול במקום: "ועלול".

חוק השבות (תיקון), ח"סי"ד - 1954, עם התיקון הנ"ל - ג. ת. ס. ל.